

Den malthusianske grønne finansfidus må knuses

29. december (EIRNS) – Verdens centralbankfolk, under ledelse af tidligere chef for Bank of England, Mark Carney, har aktiveret deres plan om at udføre folkedrab ved at bruge centralbankernes og de tilknyttede ”to big to fail” megabankers magt til overtake den økonomiske politik fra de folkevalgte regeringer, og afskære kredit til enhver virksomhed, der producerer det som de anser for at være et for stort ”kulstofaftryk”. Det faktum, at kulstof ikke har noget med klima at gøre, er kendt af enhver kompetent videnskabsmand i verden – i hvert fald de der baserer sig på kreativ tankevirksomhed snarere end computerfremskrivninger.

Den britiske imperialistiske plan handler ikke om klima; dette er intet andet end det seneste fabrikerede påskud for at begå folkedrab. Engang hed det eugenik – at de ”laverestående racer” i Afrika og Indien simpelthen ikke forstod den ”moralske nødvendighed” af at gennemføre kontrakter om at eksportere deres mad, blot fordi millioner af indere og afrikanere sultede ihjel. (Se Matthew Ogdens kommende artikel i EIR om, hvordan den påtvungne hungersnød i Indien bidrog til at overbevise Amerikas grundlæggende fædre om at gøre oprør mod det Britiske Imperium.)

Sidenhen var det ”naturretten” om ”den private ejendomsret” (se Fred Hights kommende artikel i EIR om John Lockes ”forfatning” for sin slavekoloni, Carolina, der definerede retten til at eje folk som Guds naturlov. Dette folkemorderiske synspunkt blev holdt ude af den amerikanske forfatning, som i stedet forfægtede Leibniz’ ”ret til at stræbe efter lykke”).

Nu er det så det videnskabelige bedrageri kendt som ”menneskeskabte klimaforandringer” forårsaget af kulstof (CO₂,

red.) – kulstof, der produceres af maskiner, husdyr og mennesker. Uagtet at kulstof er føde for plantelivet – det skal eliminieres, og menneskene og dyrene sammen med det. Som en ideologi er denne bevægelse i årtier blevet fordømt og modarbejdet med ægte videnskab af LaRouche-bevægelsen. Men nu er det ikke længere et ideologisk spørgsmål. Det er en malthusiansk plan for at gennemføre prins Charles' foreslæde reduktion af den menneskelige befolkning til omkring 1 milliard mennesker – hvilket de britiske baroner og baronesser betragter som vor Jords maksimale "bæreevne". Husk på at Bertrand Russell engang sagde: "Hvis den sorte død kunne brede sig over hele verden én gang i hver generation, kunne overlevende formere sig frit uden at fylde for meget op i verden." Og det var Barack Obama, der fortalte de unge afrikanere på et universitet i Soweto, at de ikke må stræbe efter at have store huse, klimaanlæg og biler, for ikke at verden skulle "koge over".

Det er indlysende for ethvert tænkende menneske, at den nuværende pandemi og den hungersnød den har forårsaget – nutidens "sorte død" – kunne have været forhindret, hvis de vestlige nationer ikke med vilje havde reduceret deres sundhedssystemer som en del af "privatiseringsprocessen" – kortsigtet fortjeneste prioriteret over menneskeliv – samtidig med at udviklingslandene nægtes adgang til fungerende sundhedsvæsener. For at løse denne krise kræves samarbejde mellem verdens førende økonomier og videnskabelige institutioner, især dem i USA, Kina og Rusland. Overvej dette i forbindelse med at forstå tankegangen bag dæmoniseringen af Rusland og Kina. Er fortalerne for den nye McCarthyisme i Storbritannien og USA uvidende om, at denne opdeling af verden i konkurrerende, geopolitiske blokke forårsager millioner af dødsfald – eller er det netop deres hensigt?

Præsident Trump blev valgt, fordi han afviste dette levn fra den Kolde Krig, og insisterede på at "det er en god ting, ikke en dårlig ting", at være venner med Rusland og med Kina. Han

blev manipuleret til at bakke ud af dette ædle engagement af russiagate-kupmagerne og talsmændene for det militærindustrielle kompleks, der manøvrerede sig ind i hans kabinet.

Det er ikke for sent for Trump at handle. Skulle han indkalde præsidenterne Putin, Xi og sig selv til et topmøde for at behandle alle aspekter af den globale krise, kunne der brydes med det kontrollerede miljø. At benåde Julian Assange og Edward Snowden ville være et nyttigt første skridt.

LaRouche-organisationen (se www.laroucheorganization.com) blev grundlagt lige før jul for at tage fat på alle disse aspekter sammen med Schiller Instituttet (www.schillerinstitute.com) og for at samle mennesker med god vilje fra rundt om i verden, der ellers er isolerede. Dette er en civilisationskrise, ikke separate kriser for hver enkelt nation. Det kan være muligheden for at indføre et nyt paradigme for menneskeheden som helhed, hvis folk handler.

Rens LaRouches navn! Benådninger af Assange og Snowden kan afsløre Russiagate-bedrageriet 2016-2020

18. december 2020 (Schiller Instituttet) – Muligheden for at præsident Donald Trump vil benåde Wikileaks' grundlægger, Julian Assange, der nu langsomt dræbes i et fængsel i London, især i kølvandet på den nylige tilbagetræden af

justitsminister William Barr, har rejst et spændende spørgsmål. Vil det russiske ”computerhack, som aldrig fandt sted”, der er så centralt for den nuværende fængsling og tortur af Assange, endelig blive bragt frem i lyset, hvis han løslades fra fængslet? Vil den kriminelle sammensværgelse mod det amerikanske præsidentskab, der involverede ”Five Eyes” efterretningstjenesterne, samt de finansielle interesser bag City of London/Wall Street, blive eksponeret gennem frigivelse af alle dokumenter, der er vigtige for at afsløre Russiagate-fupnummeret? Vil disse dokumenter omfatte relevante dele af de titusindvis af sider, som Ty Clevenger har erfaret, at FBI netop har erkendt eksisterer i deres sagsakter, der er relevante for hans anmodning i en FOIA-retssag vedrørende informationer om Seth Rich? Vil vi måske endelig se frigivelsen af disse og andre dokumenter gennem fyringer og/eller fratræden af CIA-direktør Gina Haspel og FBI-direktør Christopher Wray efter William Barr?

Resolut, uventet og uortodoks handling fra præsidentens side kunne nu være den eneste mulighed for at afsløre den sande natur af præsidentvalget i 2020, og vende det nuværende resultat. Ved at tillade retfærdigheden at ske fyldest gennem sådanne handlinger, kunne der skabes en platform for Snowden, en skrantende Assange, William Binney, whistleblower fra det Nationale Sikkerhedsagentur (NSA) samt andre, til at afsløre hvordan overvågningsstaten har såret den amerikanske valgproces så godt som dødeligt, ligesom den har manipuleret og fikset valg over hele planeten i årtier – uanset hvad der måtte komme frem – Donald Trump kunne endnu nå at blive indsat som præsident i januar 2021. Hvis sandheden om kampagnerne i 2016 og 2020 endelig blev fortalt til det amerikanske folk, vil den der gør det, have fortjent deres evige støtte. Og den sandfærdige forklaring vil øjeblikkeligt afsløre den blodige karakter af Obama-Bush-administrationerne, der blev forenet som siamesiske tvillinger gennem deres fremme af krig som det primære redskab til diplomati.

Britisk efterretningsvirksomhed, ikke Rusland eller Kina, er den ”udenlandske spiller”

Har du bemærket, at hvis man nævner Kina eller Rusland, er mange hurtige til simpelthen at acceptere ideen om udenlandsk indblanding i det amerikanske valg, men hver gang man bringer den veldokumenterede involvering af britisk efterretningstjeneste i det amerikanske valg og præsidentskab gennem de seneste 5 år op, benyttes udtrykket ”konspirationsteori” til at afvise denne analyse? Navnene Christopher Steele, Robert Hannigan, Sir Richard Dearlove, amerikaneren Stefan Halper og Sir Kim Darroch – alle direkte tilknyttet til GCHQ, MI6 eller den britiske udenrigstjeneste – er blot de hidtil kendte operatører, der er kendt for direkte at have skabt enten historien om ”Rusland, Rusland, Rusland” eller historien om ”Kina, Kina, Kina”. Der er sikkert mange flere.

Alligevel bruges ”det er virkelig svært for mig at se, hvordan Storbritannien er involveret”, stadig som en undskyldning af de fleste for ikke at se, hvad der faktisk er foregået. At ignorere sandheden bliver dog umuligt, når man ser på sagen om Julian Assange. Assange bliver dræbt for øjnene af os i et britisk fængsel for at bevare den russiske fiktion. Hvordan gøres dette? Tidligere i år, den 20. februar, trykte avisen Guardian overskriften: ”Donald Trump ’tilbød Julian Assange en benådning, hvis han benægtede russisk forbindelse til hack.’” De fleste medier ville øjeblikkeligt blive miskrediteret som svindlere og kun modvilligt, om nogensinde, blive troet igen, hvis først Assange sammen med andre kyndige fik lov til at uttale sig offentligt om Russiagate. ‘Cui bono’ – de som drager fordel af Assanges tavshed, er de sammenvorne, der fostrede, gennemførte og hemmeligholdt komplottet mod det amerikanske præsidentskab – briter, amerikanere og andre. Som journalist Viktor Dedaj udalte på Schiller Institutets panel den 12. december: ”Hæng sammen eller hæng hver for sig: Fri suveræne republikker, eller digitalt diktatur (“Hang Together

or Hang Separately: Free and Sovereign Republics, or Digital Dictatorship"):

"Da Julian Assange endelig blev fjernet fra ambassaden i strid med folkeretten, og oven i købet den ecuadorianske forfatning, tog det kun et kvarter for den britiske dommer, først at fornærme ham og derefter dømme ham til 50 ugers fængsel for overtrædelse af hvad? Hans betingelser for 'prøveløsladelse' ... men han blev ikke alene ... idømt 50 uger, men 50 uger i et højsikkerheds-fængsel. Vi vil se, at dette – så vidt vides – er det eneste tilfælde i Storbritannien, at en journalist, der ikke er anklaget for noget men holdes i varetægt, er låst inde i et fængsel med høj sikkerhed ... Vi så en retssag, der fandt sted bag næsten lukkede døre, idet omkring 50 NGO'er, hvoraf 90 journalister, der [på forhånd] var blevet akkrediteret, blev afvist med navns nævnelse ... "

Det bør huskes, at Edward Snowden i 2013 blev hjulpet af Julian Assange i sin vellykkede flugt fra Hongkong. Snowden strandede derefter i Moskva, da hans pas blev tilbagekaldt, hvilket gjorde det umuligt for ham at rejse videre. Kirk Wiebe, whistleblower fra det Nationale Sikkerhedsagentur, har observeret, at Snowden, langt fra at være en forræder, som mange har hævdet, måske er blevet tvunget til at handle på en ulovlig måde for at honorere sin svorne ed til USA's forfatning. Hans handlinger fandt sted adskillige år efter at Wiebe, sammen med William Binney og Ed Loomis og senere sammen med Diane Roark, medarbejder i House Intelligence Committee, havde brugt "de godkendte kanaler og procedurer" til at rapportere forseelser efter deres fratræden fra NSA i 2001 – for sidenhen at blive anholdt under våbenmagt af FBI og næsten justitsmyrdet og sendt i fængsel af Justitsministeriet i 2007. Præsident Trumps nylige indikation af, at han måske vil se på en benådning af Snowden, efter at Trump for flere år siden erklærede, at Snowden fortjente døden, har givet anledning til dyb bekymring i efterretningskredse, hos republikanere og demokrater. Disse "repræsentanter for den dybe stat" ønsker

frem for alt at trække opmærksomheden væk fra den grimme sandhed. Den systematiske omstyrting af regeringer, herunder gennem manipulation og valgfusk, foretaget af medlemmer af "Five Eyes" hemmelige regeringsarrangement, er en 'standard operational procedure' for det der i den amerikanske efterretningsverden kaldes for "Project Democracy", som først blev afsløret for den brede amerikanske offentlighed af Lyndon LaRouche og Executive Intelligence Review i rapporten fra 1987: "Project Democracy: The Parallel Government Behind the Iran-Contra Affair."

Hvordan 'Project Democracy's kampagne mod Lyndon LaRouche ødelagde amerikanske valg

Først kom de efter socialisterne, og jeg talte ikke imod – fordi jeg ikke var socialist.

Så kom de efter fagforeningsfolk, og jeg talte ikke imod – fordi jeg ikke var fagforeningsmand.

Så kom de efter jøderne, og jeg talte ikke imod – for jeg var ikke jøde.

Så kom de efter mig – og der var ingen tilbage til at tale på mine vegne.

–Martin Niemöller

Fortiden er prologen. For at forstå hvordan det gik til, at amerikanske efterretningskontorer, der agerede i hemmeligt samarbejde med en britisk udenlandsk magt, som ingen bryder sig om at nævne, begik valgsvindel ved både valget i 2020 og 2016, er det nødvendigt at forstå brugen af bekendtgørelse 12333 og andre præsident-direktiver fra 1980'erne om at omorganisere og centralisere mange efterretningsfunktioner under vicepræsidentens myndighed. (For at forstå konsekvenserne af hvad dette betyder, så tænk "Dick Cheney.") E.O. 12333 (Executive Order 12333 -red) og forskellige andre ordrer fremskyndede privatiseringen af militær- og efterretningsfunktioner. Virksomheder, der undertiden benævnes kvasi, ikke-statslige organisationer ("quangos"), forpestede amerikansk dagligliv – og derefter kom Internettet,

oprindeligt udviklet til militært brug og derefter ulovligt anvendt til universel overvågning gennem kriminelle applikationer af programmer, der oprindeligt var designet til at forsøre USA, såsom Bill Binneys ThinThread-program.

Læs resten på engelsk:

Studying the case of Lyndon LaRouche, and his 1984–1989 legal lynching, is the single most efficient means by which today's American electorate can begin to understand the true nature of the grand crime against the Presidency presently being committed, a crime that will require, for its correction, LaRouche's exoneration, as well as justice for Assange and Snowden.

In fact, whether Julian Assange is successfully kept alive and released from prison in the next weeks, or whether Edward Snowden is soon allowed to return home and assist in the process of cleaning out the “secret government” that has run the United States, is intimately tied to whether Lyndon LaRouche, economist, statesman, and Presidential candidate, is finally exonerated. Though LaRouche died on February 12 2019, his exoneration now plays an even greater role in rectifying the destruction of the American Presidential system that has gone on for over a half-century. The October 6, 1986 attempted assassination of LaRouche, and his subsequent prosecution, conviction and imprisonment, was not an attack on a “maverick political extremist,” as it was portrayed by literally thousands of printed and electronic media stories at the time. It was, because of LaRouche's use of his Presidential campaigns to change the direction of the policies of the Reagan and other presidencies, that destroying him meant, in reality, a violent, near lethal assault on the American Presidential system. It was the same Presidential system that came under violent attack with the November 22, 1963 murder of JFK, the April-June 1968 double assassinations of Martin Luther King and Robert Kennedy, and the March 1981 near-assassination of Ronald Reagan.

Lyndon LaRouche(1922–2019), economist and statesman, was for five decades the most controversial figure in American politics. He became a world-class threat through his United States Presidential campaigns. His 1970s denunciation of the genocidal looting policies and predatory lending practices of the International Monetary Fund, the World Bank, and the Anglo-American financial establishment in general, and his successful organizing of the Reagan-era Strategic Defense Initiative in 1982-83, earned him the undying enmity of the “baby doomers” that have now huddled around the trillions-dollar financial scam known as the “Green New Deal.” LaRouche had to be taken out, or at least, down. That attack was coordinated through the privatized intelligence route , including the April 1983 establishment of a “Get LaRouche Task Force” headed up by financier John Train of New York, and involving multiple intelligence agencies. Individuals such as London’s favorite Secretary of State Henry Kissinger, also played a central role in initiating fraudulent legal actions that aimed to stop him. LaRouche’s enemies, including Robert Mueller, played a role in the attempt to shut down LaRouche’s Presidential campaigns in both 1984 and 1988.

It is virtually impossible for Americans to understand what is now unfolding around the Presidential election without knowing why LaRouche posed such a threat, and what was done to silence him. LaRouche’s enemies are the Malthusians—those who want to see the planet’s population reduced by at least half in the next 30 years—the bankers’ environmental movement. Poor people are very bad for the environment, they say. And the most prominent of environmentalists are now, often, also the world’s biggest bankers. Take, for example, the newly-formed Guardians for Inclusive Capitalism, founded by Lynn Forester de Rothschild, whose leaders claim to represent more than \$10.5 trillion in assets under management. Is this a “grassroots environmental movement?” Is this even an “astroturf movement? “ Their plan is to de-carbonize the planet by lessening the number of people presently on it by

four, five, or six billion. Famine, pestilence, disease, and war—the “Four Horsemen”—are their preferred way of doing it. And those are the policies that are the immediate future under the new, friendly, enlightened cyber-dictatorship.

Only a vigorous campaign on behalf of justice in all forms—electoral justice, economic justice, defense of the right to know—can save the United States, the trans-Atlantic world, or the world as a whole. These next days before us give us a chance to not merely demand, but secure that justice. Action in these three cases—pardons in the cases of Assange and Snowden, and exoneration for Lyndon LaRouche—are the direct path to securing justice for all citizens throughout the world, and in every country. They are the path to justice for the President of the United States as well. *Fiat Justitia ruat caelum* –“let justice be done, though the heavens fall.” Now, in these next days, justice given, is justice gained.

En presserende meddelelse fra Helga Zepp-LaRouche: Israelsk snigmord på Mohsen Fakhrizadeh – er dette en fælde for Trump?

Den 30. november (EIRNS) – Den følgende erklæring fra Schiller Instituttet er af formand Helga Zepp-LaRouche godkendt til massedistribution:

Den 30. november – Det brutale snigmord på Irans førende atomforsker, Mohsen Fakhrizadeh, skal ses for, hvad det er –

en terrorhandling. Denne forfærdelige udvikling, som de iranske ledere beskylder Israel for (Israel har myrdet andre iranske forskere), har potentialet til at fungere som en fælde for præsident Donald Trump, der lige nu kæmper for at bevise den omfattende valgsvindel, der blev begået i et forsøg på at stjæle hans genvalg til en anden valgperiode. Selvom planlægningen og godkendelsen af mordet stadig ikke står klart, antyder visse iranere og sådanne falske nyhedsmedier som New York Times i USA, at USA godkendte drabet, da det var USA, der gennemførte drone-mordet i januar på Qasem Soleimani, lederen af Irans Revolutionsgarde.

Præsident Trump har opfordret til at afslutte de onde 'regimeskifte-krige', der blev iværksat af præsidenterne Bush og Obama, og har for nylig fjernet de militære ledere, som nægtede at udføre hans ordre om at fjerne amerikanske styrker fra disse krige. Den største fare ved det nylige mord er, at USA bliver inddraget i en krig med Iran, som hurtigt kunne udvikle sig til en ny verdenskrig med Rusland og Kina. For at forhindre en sådan katastrofe for civilisationen opfordrer Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttet præsident Trump til at acceptere opfordringen fra præsident Vladimir Putin, om straks at indkalde til et topmøde med lederne af de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd for at imødegå krigsfaren såvel som de universelle kriser fra pandemien, den voldsomme hungersnød i Afrika og den globale økonomiske og finanzielle sammenbrudskrise. Uanset om præsident Trump lykkes med at bevise valgsvindlen eller ej, er han præsident indtil den 20. januar, og den fare, som menneskeheden står over for i dag, kan ikke vente

Baggrund på engelsk:

Rouhani: Iran Smarter Than To Fall in Trap

Nov. 30 (EIRNS)—The rational response by Iran, Russia, and the Gulf countries' leadership to the assassination of Iranian nuclear scientist Mohsen Fakhrizadeh Nov. 27, shows that the nature of this operation is to provoke Iran to retaliate

militarily against Israel and the U.S. forces in the region to ignite a new conflict in the middle of a U.S. electoral dispute. While Iranian officials and media were quick to point the finger of accusation against Israel and the U.S.-British-backed Iranian terrorist group Mujahidin-e Khalq (MEK), Iranian President Hassan Rouhani said on Nov. 28 in a televised statement: "The Iranian nation is wiser and smarter than to fall into the trap of the Zionists [Israel]. They are after chaos and sedition. They should understand that we know their plans and they will not achieve their ominous goals." However, the President warned, "All think tanks and all enemies of Iran should know well that the Iranian nation and the country's authorities are more courageous and zealous than to let this criminal act go unanswered. The relevant authorities will respond to this crime at the proper time."

The Russian Ministry of Foreign Affairs issued a statement saying: "We strongly condemn the assassination of Iranian scientist Mohsen Fakhrizadeh. We are seriously worried by the provocative nature of this terrorist attack, which was obviously designed to destabilize the region and exacerbate its conflict potential. Those who organized the assassination to further their political interests must be held accountable." The statement was concluded by urging "all sides to refrain from moves that could escalate tensions."

The Persian Gulf states of the United Arab Emirates and Bahrain both issued official statements condemning the assassination of Fakhrizadeh. The two countries have recently signed peace agreements brokered by the Trump Administration and are fully normalizing economic and cultural relations with Israel. The U.A.E. Ministry of Foreign Affairs and International Cooperation issued a statement on Nov. 30 saying that the ministry "has stressed that the state of instability our region is currently going through, and the security challenges it faces, drive us all to work towards averting acts that could lead to escalation and eventually threaten the

stability of the entire region.” The Ministry said that “emanating from its deep conviction on the need to pursue all means for stability in the region, it condemns the heinous assassination of Mohsen Fakhrizadeh, which could further fuel conflict in the region.” It concluded: “Given the current situation in the region, the U.A.E. calls upon all parties to exercise maximum degrees of self-restraint to avoid dragging the region into new levels of instability and threat to peace.”

While the Saudi Arabian government did not issue a similar statement, its ambassador to the UN Abdullah Al-Muallimi stated in an interview with Russia Today-Arabi that Saudi Arabia is opposed to the policy of assassinations and that “the loss of a Muslim scientist anywhere is loss of all Muslim nations.” He emphasized that Saudi Arabia calls for “avoiding of escalation and spontaneous violent reactions.”

The method of using terrorist and military actions, like the assassination of Iranian Revolutionary Guard leader Qassem Soleimani in January 2020, to generate a counter reaction from Iran, and thus start a new string of military operations, is becoming too obvious for many parties. It has to be replaced by the same diplomacy that led to the signing of the “nuclear deal” (Joint Comprehensive Plan of Action – JCPOA) between Iran and the G5+1 (UNSC 5 permanent states plus Germany) in 2015 that guaranteed that Iran would not be developing nuclear-grade uranium. Iran claims that it never had the intention of developing nuclear weapons. However, the JCPOA was the right insurance policy for the international community. At the same time, Iran’s right to utilize nuclear technology for civilian purposes was protected. The decision by the Trump administration to withdraw from the JCPOA and impose harsh sanctions on Iran, which should be considered a big mistake, reversed that positive trend and risked tearing down the “insurance policy.” Other actors, like the Israeli hardliners and their British and American backers in the

military-industrial complex, are thus enabled to trigger a major disaster by provocative acts like this assassination. The rational response by the Iranian leadership is key to preventing such an outcome. [hus]